

Pastor drd. EUGEN JUGARU

Lector univ. ITP, București

„Deodată a venit din cer un sunet ca vâjiiitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.”
Fapte 2:2-4

Cinzeceimea atunci și acum

Nu cu mult timp în urmă, am avut ocazia să răsfoiesc cu interes colecția de reviste *Buletinul Cultului Penticostal* și *Cuvântul Adevărului*, începând cu cele mai vechi numere până la cele mai recente. Deși obiectivul meu nu a fost să citesc articolele care conțineau referiri directe la sărbătoarea Cincizecimii, totuși am remarcat fără mare greutate că evenimentul pogorării Duhului Sfânt era unul dintre cele mai descrise, analizate și comentate evenimente biblice, atât de către înaintașii noștri penticostali, cât și de către slujitorii contemporani. Concluzia pe care am tras-o a fost că noi, penticostalii, am acordat o atenție deosebită acestui subiect și ne bucurăm efectiv când vorbim despre Cincizecime, fără însă să neglijăm alte părți ale teologiei precum hristologia sau antropologia.

Pentru înțelegerea evenimentului Cincizecimii este necesar ca mintea să ne fie informată cu învățătură corectă și biblică, inima să ne fie atinsă de Duhul Sfânt iar voința să fie motivată de dragostea pentru cei pierduți, determinându-ne astfel să proclamăm Evanghelia sub ungera Duhului.

Evenimentul Cincizecimii, deosebit de important pentru parcursul vieții de credință, a însemnat pogorârea Duhului Sfânt cu putere, la cincizeci de zile după învierea Domnului din mormânt, peste micul grup de urmași ai Mântuitorului, echipându-i cu putere divină pentru proclamarea Evangheliei.

Cincizecimea este un eveniment unic, și totuși repetabil

Unicitatea evenimentului este oferită de cadrul supranatural al pogorării Duhului Sfânt: sunetul ca vâjiiitul unui vânt puternic venit din cer, precum și limbile de foc care s-au răspândit peste credincioși (Fapte 4.2). Aceste miracole care ne uimesc, ne raportează la Cincizecimea din Vechiul Testament când Dumnezeu a dat Legea Sa la Sinai, învăluind muntele cu foc, cu negură și cu furtună (Evr. 12:18). Nimeni astăzi nu poate avea pretenția ca Dumnezeu să recreeze același cadru apocaliptic când își manifestă prezența Sa în mijlocul credincioșilor.

Pe de altă parte, repetabilitatea evenimentului este dovedită atât în mod obiectiv cât și subiectiv de experiențele personale pe care le-au mărturisit, și pe care le experimentează credincioșii botezați cu Duhul Sfânt. Cred cu convingere că fiecare credincios trebuie să experimenteze propria-i Cincizecime, când Duhul Sfânt să se coboare cu putere peste el sau ea, aducând bucurie, credință și pasiune proaspătă pentru Domnul. Observația critico-ironică la adresa penticostalilor că aceștia sunt „emoționali”, sau că sunt conduși doar de simțuri, consider că este una fără fundament. Pentru justificarea acestei poziții aduc argumentul că emoția în sine nu este o trăsătură negativă, din moment ce Dumnezeu ne-a înzestrat cu emoții; acestea trebuie să poată fi exprimate, iar cercetarea Duhului